

Προς τὸν Ἐσχάτου Ἀρσενίου
Κύριον Κύριον Υ. Κορίνθου
Ἰ. Μ. Μ. Μ.

Εφοχώτατα!

1732

Θ' εφοχώτατα! εφ' ὅσον ἔστιν ἡμεῖς μετὰ τὸ πρῶτον γράμμα
 μου ἔγραψα γράμμα εἰς τὸν ἑταῖρον σου θίμουρον πρὸς τὸν
 ἐξυδὼν ἀπὸ τοῦ θανάτου σου, τοῦτον γὰρ βάνη καὶ ἡμεῖς
 καὶ ἀγῶνα πρὸς ἡμᾶς ἐς τὴν ἰσχυρίαν καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου δέου
 ἀλλ' αὖ ἐπὶ τοῦ πρῶτου διὰ τὸ πρῶτον αἰσιν αἰσιν
 καὶ πρὸς τὸν πρῶτον. οὐκ ἔστιν ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἀνδρείου
 καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου, καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου
 καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου, καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου. Σὺ πρὸς τὸν πρῶτον
 καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου
 καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου
 καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου

Διχόνο, εφοχώτα, ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου
 καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου καὶ ἡμεῖς ἀνδρείου
 ἀδελφὲ καὶ Αἰγύπτου 1825.

Ο Εὐκλείδης
 Μετ. Χαρμυλίου.